

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., ve věci

žalobce: **GARAGE EUROPA SERVICE s.r.o.**, IČO: 248 07 702
sídlem Lžovice 102, Týnec nad Labem
zastoupen advokátem Mgr. Otakarem Janebou
sídlem U Železné lávky 568/10, Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 1882/57, Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2019, čj. KUJI 49981/2019, sp. zn. ODSH 840/2019 – Ma/Odv,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru dopravy a silničního

hospodářství (dále jen „městský úřad“), ze dne 29. 5. 2019. Městský úřad uvedeným rozhodnutím shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 42b odst. 1 písm. s) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), a uložil mu pokutu ve výši 18 000 Kč a náhradu nákladů řízení v paušální výši 1 000 Kč.

II. Shrnutí argumentace žalobce

2. Žalobce uvedl, že správní orgány nepřihlédly k tvrzeným skutečnostem a neprovedly vlastní šetření a důkazy, aby odstranily pochybnosti. Důkazy provedené v řízení tvrzení žalobce nevyvrátily.
3. Ve správním řízení předložil technické průkazy převážených vozidel i vlastního motorového vozidla. Pohotovostní hmotnost vozidla se uvádí s plnou nádrží a počítá i s hmotností řidiče cca 80 kg, přičemž převážená vozidla byla bez řidiče a bez náplní. Vozidla byla naložena přesně dle technické možnosti speciálního přepravníku. Po odečtení relevantní chyby měření by motorové vozidlo dle výpočtů žalobce nebylo přetíženo.
4. Váhy mohou být ovlivněny faktory, které nikdo nezkoumal. Nebylo ověřeno, jaký vliv mají na výsledky měření akcelerace a decelerace, chyba senzoru, teplota, vlhkost, odchylky od vodorovnosti, oscilace vozidla a náprav apod. Vysokorychlostní vážení v České republice je v podstatě evropským unikátem.
5. Chyba ve výši 11 %, resp. 5 % nemusí skutečnou chybovost absorbovat. V praxi není zajištěno, zda měřidlo skutečně zjistí a vyřadí nekorektní měření. Nejsou známy podmínky či hodnoty, za kterých dojde k vyřazení neplatných či nekorektních měření, jelikož dokumentace tyto údaje neobsahuje.
6. K replice ze dne 3. 3. 2020 přiložil vyjádření Českého metrologického institutu ze dne 18. 6. 2018, z něhož má plynout, že měřidlo není určeno ke stanovení zatížení u vozidel, u nichž nelze zajistit náklad proti změnám těžiště za pohybu vozidla. Z tohoto důvodu Městský úřad Kolín rozhodl o zastavení správního řízení ve věci vysokorychlostního kontrolního vážení. V jiné věci bylo zjištěno, že měřidlo bylo provozem poškozeno tak, že mohlo ztratit některou vlastnost rozhodnou pro jeho ověření. Dále žalobce přiložil posouzení, z něhož má vyplynout, že zařízení v Kolíně bude schopno provozu jen do konce roku 2016.
7. Vzhledem k výše uvedenému žalobce navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

8. Žalovaný uvedl, že základním objektivním důkazem je doklad o výsledku vysokorychlostního kontrolního vážení. Pohotovostní hmotnost je orientační údaj, kterým nelze prokazovat hmotnost vozidel v okamžiku vážení. Zákonodárce rozlišuje vysokorychlostní a nízkorychlostní vážení, přičemž obě považuje z hlediska správního trestání za rovnocenné.
9. Další navrhované důkazy nemohou obstát proti objektivní skutečnosti, která byla zaznamenána certifikovanou váhou. Důkazy přiložené k replice se týkají jiné vysokorychlostní váhy a jiných správních řízení.
10. S ohledem na výše uvedené navrhl, aby byla žaloba zamítnuta.

IV. Jednání před Krajským soudem v Brně

11. Dne 2. 11. 2021 proběhlo ve věci jednání. Účastníci setrvali na svých dosavadních stanoviscích k věci. Žalobce zdůraznil, že vozí automobily opakovaně, ještě nikdy se mu nestalo, že by došlo k přetížení. Pokud se váha převážených automobilů uvedená v technických průkazech a váha přepravníku sečte, je zřejmé, že naměřené hodnoty nemohly být správné, k přetížení nemohlo dojít. Vysokorychlostní vážení je dle žalobce velmi problematická metoda, při které dochází opakovaně k chybám a neměla by tedy být používána. Například v lomech a pískovnách dochází vždy ke zvážení naloženého vozidla před započítáním dopravy a při následném vysokorychlostním vážení je naměřena odlišná váha. Při vážení vozidel vysokorychlostní váhou v Kolíně byly opakovaně zjištěny chyby při vážení.

V. Posouzení věci soudem

12. Krajský soud v Brně (dále také „soud“) v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „soudní řád správní“), přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí městského úřadu včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná**.
13. Předně soud uvádí, že po porovnání textu žaloby a textu repliky žalobce ze dne 3. 3. 2020 dospěl k závěru, že žalobce v rámci repliky formuloval i nové žalobní body (resp. uplatněné žalobní body nepřipustně rozšířil), které jsou však vzhledem k datu doručení repliky opožděné (srov. ustanovení § 71 odst. 2 ve spojení s 72 odst. 1. soudního řádu správního). Za takto opožděné žalobní body soud považuje argumentaci, která je shrnuta výše pod bodem 6. Nad rámec lze poukázat i na to, že nejde ani o žalobní body relevantní, jelikož se netýkají přímo nynější věci. Pokud se týká žalobcem předložených rozhodnutí o zastavení řízení, jedná se o případy, které se udály na jiném vážném stanovišti za jiných skutkových okolností, kdy byly v jednom případě zjištěny nerovnosti vozovky a v druhém případě bylo převáženo volně ložené semeno řepky, které se při pohybu vozidla chová jako kapalina. Další doložené listiny se rovněž týkaly vážního místa v Kolíně.
14. Žalobce se dopustil přestupku, jelikož *jako provozovatel vozidla nebo jízdní soupravy provozoval vozidlo nebo jízdní soupravu, u nichž bylo kontrolním vážením zjištěno nedodržení hodnot nebo podmínek stanovených zákonem o silničním provozu* [§ 42b odst. 1 písm. s) zákona o pozemních komunikacích; v nyní účinné právní úpravě jde o písm. u)]. Za tento přestupek je možné uložit pokutu do 500 000 Kč [§ 42b odst. 6 písm. a) zákona o pozemních komunikacích], přičemž konkrétní výměra pokuty se určuje dle mechanismu uvedeného v ustanovení § 43 zákona o pozemních komunikacích (9 000 Kč za každou započatou tunu překračující největší povolenou hmotnost, přičemž se zohlední pouze největší překročení). Vzhledem k tomu, že jde o oblast správního trestání, soud ověřil, zda je pozdější právní úprava pro pachatele příznivější (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2016, čj. 5 As 104/2013-46). Aplikovaná ustanovení však nedoznala relevantních změn.
15. Po skutkové stránce je žalobci kladeno za vinu, že dne 15. 4. 2019 v 13:43 hodin jako provozovatel motorového vozidla provozoval na silnici č. II/602 na 51,4 km u Velkého Meziříčí ve směru na Jihlavu vozidlo, které při vysokorychlostním kontrolním vážení

překročilo hodnoty ohrožující bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Konkrétně došlo k překročení největší povolené hmotnosti na druhé nápravě (po odečtení tolerance 11 % byla tato hmotnost překročena o 722 kg) a na motorovém vozidle (po odečtení tolerance 11 % byla tato hmotnost překročena o 1 140 kg).

16. Podstata argumentace žalobce spočívá v zásadě v rozporování správnosti výsledku vážení. Jeho argumentace se však z části nese v rovině čistě obecné (hypotetické), jelikož vypočítává řadu faktorů, které by měření potenciálně mohly negativně ovlivnit a jejichž vliv nebyl nikým zkoumán. V konkrétnější rovině žalobce odkazoval na předložené technické průkazy převážených vozidel a vlastního vozidla, z nichž vyvozuje, že naměřené hodnoty nebyly technicky možné.
17. Rozhodná okolnost nynější věci spočívá v tom, že vysokorychlostní vážení bylo provedeno zařízením, které bylo řádně ověřeno Českým metrologickým institutem s platností do 31. 12. 2020. K ověření stanoveného měřidla došlo 6. 3. 2019, tj. o necelý měsíc a půl před zachycením přestupkového jednání. Vysokorychlostní vážení je dle § 38a zákona o pozemních komunikacích přípustný způsob zjišťování přetížení vozidel, přičemž není relevantní, zda se jedná v rámci Evropy o unikátní způsob měření, jak tvrdí žalobce. V tomto ohledu se soud ztotožňuje s názorem žalovaného a umožnění vysokorychlostního vážení vnímá jakožto výsledek úvahy zákonodárce, kterou není příslušný přetvářet a přehodnocovat. Z hlediska zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností (srov. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění) je pro soud zásadní právě ta skutečnost, že dané měřidlo bylo ověřeno v souladu se zákonem, tudíž výsledky vážení je třeba považovat za správné. Je zřejmé, že žalobce se za takové situace nachází v důkazně nevýhodné pozici, jelikož výsledek měření bude v praxi poměrně obtížné věrohodně zpochybnit, ač to samozřejmě není vyloučeno. K odvolání předložené technické průkazy přepravovaných vozidel a technické průkazy nákladního vozidla s přívěsem s údaji o jejich provozní hmotnosti nicméně výsledek měření důvodně nezpochybňují, resp. vážní lístek jakožto výsledek vážení provedeného ověřeným měřidlem má dle soudu zásadně větší důkazní sílu. Pohotovostní hmotnost uvedená v předložených dokladech je z povahy věci orientační údaj, kdežto z vážního lístku vyplývá okamžitá hmotnost v daném místě a čase. Žalovaný správně poukázal na to, že není vyloučena přeprava dalších věcí v zavazadlových prostorech vozidel.

Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že i z výpočtu předloženého žalobcem v rámci odvolání vyplývá přetížení motorového vozidla (18 659 kg, přičemž největší povolená hmotnost je 18 000 kg). Žalobci je v této otázce třeba dát za pravdu, jelikož jím předložený výpočet spočívající v součtu provozních hmotností nezahrnoval odchylku, čehož si žalovaný pravděpodobně nevšiml. Vyslovený argument však byl uveden pouze nad rámec (ostatně žalovaný přímo toto sousloví použil) a rozhodně jej nelze považovat za nosný důvod pro dovození odpovědnosti žalobce za předmětný přestupek. Orientační výpočet žalobce byl zpochybněn samotným obsahem vážního lístku a žalobce byl shledán vinným z předmětného přestupku na základě hodnot uvedených ve vážním lístku.

18. Obecné pochybnosti žalobce ohledně nespolehlivosti vysokorychlostního měření a ohledně vyřazování nekorektních měření již byly v judikatuře zdejšího soudu vypořádány (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 4. 6. 2020, čj. 62 A 16/2019-93), přičemž nyní rozhodující senát se s jejich vyhodnocením ztotožňuje. Lze tedy odkázat na body 13 a násl. citovaného rozsudku.

Podle § 9 odst. 1 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, se ověřením stanoveného měřidla (tu vysokorychlostní váhy) potvrzuje, že stanovené měřidlo má požadované metrologické vlastnosti. Tento požadavek se považuje za splněný, pokud má měřidlo požadované metrologické vlastnosti stanovené opatřením obecné povahy. Opatření obecné povahy kromě požadovaných metrologických vlastností stanoveného měřidla stanoví i zkoušky při jeho ověřování. Postup při ověřování stanovených měřidel stanoví ministerstvo vyhláškou.

Z opatření obecné povahy Českého metrologického institutu č. 0111-OOP-C010-15, kterým se stanovují metrologické a technické požadavky na stanovená měřidla, včetně metod zkoušení pro schválení typu a pro ověřování stanovených měřidel: „váhy pro kontrolní vysokorychlostní vážení silničních vozidel za pohybu“, vyplývá, že ověřené stanovené měřidlo při měření není negativně ovlivněno mechanickými, klimatickými, elektromagnetickými či jinými rušivými vlivy (odst. 3.10). Podle opatření obecné povahy zařízení automaticky nezaznamená váhu vozidel, která nebyla rozlišena, u nichž nebyla zvažena všechna kola nebo jejichž rychlost byla mimo rozsah pracovních rychlostí vysokorychlostní váhy (odst. 3.3 a odst. 3.4). Ověřené stanovené měřidlo (vysokorychlostní váha) by tedy mělo být bez lidské obsluhy schopno samostatně vyřadit nekorektní měření.

VI. Závěr a náklady řízení

19. Při přezkumu napadeného rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 2 věta první soudního řádu správního soud shledal podanou žalobu nedůvodnou. Proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
20. O náhradě nákladů soudního řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto dle úspěchu ve věci (srov. § 60 odst. 1 soudního řádu správního). Právo na náhradu nákladů řízení náleží plně úspěšnému žalovanému, ale vzhledem k tomu, že mu nevznikly náklady přesahující jeho běžnou administrativní činnost, nebyla mu náhrada přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 2. listopadu 2021

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu